

1. ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ Η ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ Η ΒΟΥΛΙΑΖΟΥΜΕ

Μέσο: ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/08/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/08/2017

Σελίδα: 60

Μετά τη Μεταπολίτευση... Ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε

*

Του Μανώλη **Γραφάκου**

Συμπληρώθηκαν 43 χρόνια από το βράδυ που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής εν μέσω εθνικής καταστροφής πήρε στα χέρια της χώρας στα χέρια του αλλάζοντας την πορεία και τη φυσιογνωμία της.

Την περίοδο της κρίσης είναι διάχυτη η πεποίθηση ότι τα χρόνια της Μεταπολίτευσης μόνο δεινά συσώρευαν στον τόπο. Όταν περνάμε δύσκολες στιγμές τείνουμε συνήθως να ξεχνάμε τα θετικά μιας πορείας και επικεντρώνουμε την προσοχή μας στις παθογένειες. Παράλληλα ο μύλος του λαϊκισμού, ως απότοκο της κρίσης, άλεσε τα πάντα. Απαξιώθηκαν πολιτικές και κοινωνικές κατακτήσεις, οικονομικά άλματα λησμονήθηκαν. Η περίοδος της Μεταπολίτευσης ήταν η πιο μακρόχρονη ειρηνική περίοδος ευ-

μερίας της σύγχρονης ιστορίας της χώρας. Η Δημοκρατία απέκτησε στέρεες βάσεις, οι θεομοί ισχυροποιήθηκαν, η ένταξη της χώρας στην ευρωπαϊκή οικογένεια έβγαλε τον τόπο μας από την ανασφάλεια και την ανέχεια. Το βιοτικό επίπεδο αυξήθηκε κατακόρυφα, όλοι οι οικονομικοί δείκτες βελτιώθηκαν, μια νέα μεσοαία τάξη αναδύθηκε.

Η περίοδος της Μεταπολίτευσης δεν είχε όμως μόνο θετικές πλευρές. Δεν θα μπορούσε άλλωστε. Στη διάρκεια της οικοδομήθηκε ένα κομματικό κράτος πελατειακού χαρακτήρα. Η οικονομία απέκτησε έντονα χαρακτηριστικά κρατικού παρεμβατισμού, χάνοντας κάθε χρόνο σε ανταγωνιστικότητα και εξωστρέφεια. Όλες οι κυβερνήσεις, με ελάχιστες εξαιρέσεις, προτίμησαν τα εύκολα λόγια από τις δυσάρεστες αλήθειες. Διαπαιδα-

* Οικονομολόγος, πρώην Διευθυντής Μελετών, αναπληρωτής γραμματέας Προγράμματος Ν.Δ.

1. ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ Η ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ Η ΒΟΥΛΙΑΖΟΥΜΕ

Μέσο: ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .06/08/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .06/08/2017

Σελίδα: 61

γώγησαν τους πολίτες στον λαϊκισμό και τις μαγικές λύσεις. Η ελληνική κοινωνία δεν ήταν αναπτυξιακή, φιλοεπενδυτική. Ήταν βαθιά συντηρητική με κρατική παρασιτική οικονομία. Το αποτέλεσμα ήταν η παγκόσμια κρίση του 2009 να αναδείξει όλες αυτές τις στρεβλώσεις, το βαρύ κόστος των οποίων πληρώνουμε σήμερα.

Σήμερα βρισκόμαστε σε σημείο καμπής, όπου η περίοδος της Μεταπολίτευσης, με τα θετικά και τα αρνητικά της, φτάνει στο τέλος της. Και σε αυτό το σημείο ζούμε μία μεγάλη ιστορική αντίφαση. Όλα τα θετικά της Μεταπολίτευσης αμφισβητούνται από μία κυβέρνηση που στο όνομα της ανανέωσης και του καινούριου, συγκεντρώνει όλα τα αρνητικά του παρελθόντος. Η ανεξαρτησία των θεσμών, η διάκριση των εξουσιών, η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας υπονομεύονται. Οι αποκαλύψεις για το πρώτο εξάμηνο της «οκλήρης» διαπραγμάτευσης, οι επιθέσεις στη Δικαιοσύνη, η προσπάθεια για έλεγχο και περιορισμό της ενημέρωσης, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία. Η κυβέρνηση συσπειρώνοντας ένα ετερόκλητο, αντιφατικό, λαϊκιστικό μέτωπο, επενδύει στον αντιευρωπαϊσμό, σιπρώνοντας τη χώρα στο περιθώριο. Και όλα αυτά σε ένα περιβάλλον βαθιάς οικονομικής στασιμότητας και θεσμικής παρακμής.

Μπροστά μας έχουμε δύο καθαρές επιλογές: Ή η χώρα θα συνεχίσει να πορεύεται όπως σήμερα μπαίνοντας σε αχαρτογράφητα νερά, με το ένα πόδι έξω και με το άλλο μέσα σε μία Ευρώπη αντιθέσεων και προκλήσεων, ή θα αλλάξει πορεία μεταμορφώνοντας ριζικά το παραγωγικό της μοντέλο, παίρνοντας διαζύγιο από τον κρατισμό, δημιουργώντας τις αναγκαίες κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες για οριστική και βιώσιμη ανάπτυξη με ιδιωτικά κεφάλαια, προσοπίζοντας παράλληλα το ευρωπαϊκό κεκτημένο, το κράτος δικαίου, τις κατακτήσεις των προηγούμενων ετών.

Με άλλα λόγια, «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε».

Η παρούσα κυβέρνηση δεν μπορεί να εγγυηθεί

τον δεύτερο δρόμο. Μέλημά της είναι μόνο η διατήρηση της στην εξουσία, αδιαφορώντας αν ο στόχος της αυτός φλερτάρει με την έξοδο από την Ευρώπη.

Κατά τη γνώμη μου, μόνο μια κυβέρνηση με ραχοκοκαλιά τη Νέα Δημοκρατία μπορεί να εγγυηθεί την υπέρβαση της κρίσης, τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και το μεγάλο ζπιτούμενο για την πατρίδα μας που δεν είναι άλλο από την αύξηση του εθνικού μας πλούτου, τη μόνη πραγματική φιλολαϊκή πολιτική. Αυτός ο στόχος επιτυγχάνεται με Ξερίζωμα της κρατικίστικης νοστορίας, κάτι που μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, από τη δημιουργία κλίματος ασφάλειας για επενδύσεις και από την αλλαγή του κράτους και τη μετατροπή του από βαριδί σε αρωγό της ανάπτυξης. Με ουσιαστικό επαναπροσδιορισμό του ρόλου του, με ευρεία ανάθεση αρμοδιοτήτων στον ιδιωτικό τομέα, με αξιολόγηση δομών και προσώπων, με πάταξη της γραφειοκρατίας, με συρρίκνωση και απλοποίηση της νομοθεσίας, με ευελιξία και αποτελεσματικότητα.

Πάνω σε αυτή τη φιλοσοφία ετοιμάζεται το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, ώστε να αποτελέσει οδηγό στην αλλαγή πορείας που χρειάζεται η χώρα για τη μετα-μεταπολιτευτική περίοδο.

Η πατρίδα μας αξίζει ένα καλύτερο μέλλον και μπορεί να το επιτύχει.

Ή η χώρα θα συνεχίσει να πορεύεται όπως σήμερα μπαίνοντας σε αχαρτογράφητα νερά, με το ένα πόδι έξω και με το άλλο μέσα σε μία Ευρώπη αντιθέσεων και προκλήσεων. Ή θα αλλάξει πορεία μεταμορφώνοντας ριζικά το παραγωγικό της μοντέλο, παίρνοντας διαζύγιο από τον κρατισμό